

RENGARENK BAHARLAR!

Bahar geldi, safalar getirdi. İçimiz güller kokmaya, ruhumuz güzel bahar çiçekleri açmaya hazırlanıyor. Tebessüm eden kainat bahçesinin her tarafta açmaya çalışan çiçek ve yaprakları gibi, insanların yüzlerinde de tatlı bir tebessüm eşliğinde çiçekler açmaya başladı. İnsanlar, baharın yaydığı pozitif enerjisinin tesiriyle, etraflarına sevgi ve mutluluk sinyalleri yayarlar. Çünkü, havaya, suya ve toprağa düşen cemre, insanın ruhuna da düşer. Bu cemreler vasıtasıyla kainat bahçesi rengarenk çiçekler ve yeşilliklerle dolarken, insanın kalb bahçesi de çeşit çeşit güzellikte manevi çiçekler açar.

Baharın bu güzellikleri yanında, beraberinde getirdiği bazı tehlikeli sonuçları da vardır. Bunlar; **bahar yorgunluğu, bahar depresyonu ve bahar alerjisidir.** Çünkü bahar kimileri için bir hayat kaynağı ve cıvıl cıvıl faaliyetlerin sebebi olurken, kimileri için de yorgunluk, bitkinlik ve tembellik nedenidir. Ayrıca çiçek polenlerine karşı alerjisi olanlara da bir kabus gibidir. Bazı insanların, bahardaki canlanma ve uyanışa paralel olarak gösterdikleri uyanış ve canlanma, biyolojik saatlerinin sağlamlığındandır. Zira, biyolojik saat, bulunulan ortama veya yaşanan değişikliğe göre insanın fizyonomisini ayarlamaktadır. Bu saatin güzelce işlemesi, kainat ağacının meyvesi olan insanın, fitratını bozmadığının bir göstergesidir.

Bazı insanlar ise, baharda bir gerileme ve mutsuzluk durumuna giriyor. Hatta bu tarz depresyona giren hastaların çoğu, güneşin doğuşundan ve etrafı aydınlatmasından son derece rahatsız olur. Sabahları herkes aşk ve şevk ile baharın tadını çıkarırken, onlar perdeyi çekip yataklarında uyumayı tercih ederler. Bu gibi insanların bu hali ise, biyolojik saatlerinde bir problem olduğunun göstergesidir. **Uzmanlar, bu tarz bir hastalıktan kurtulmanın çeşitli yollarından bahsederler. Bunlar;**

a) Pozitif bir düşünce, yaklaşım ve kararlılığa sahip olmaktır. Pozitif düşünce; güzel görmek, güzel düşünmek ve hayattan zevk almasını bilmek anlamına gelir. Çünkü, Bediüzzaman Said Nursi **“Güzel gören güzel düşünür, güzel düşünen hayatından lezzet alır.”** demekle bu hakikate işaret etmektedir. Ayrıca olaylara çok eksenli bakmak, alternatifli düşünmek, nedenlere takılmaktan ziyade çözüm odaklı düşünmektir. Çaresi ve çözümü olan konularda asla yılgınlığa kapılmamak; çaresiz ve çözümsüz konuları **"kulak arkası"** yapmaktır. Zira, çaresi bulunan şeyde acze yapışmamak ve çaresi bulunmayan şeyde de kendimizi zora sokup sıkıntıya düşürmemek, esaslı bir hayat kaidesidir.

b) Kainatın kanunlarıyla uyum içerisinde olmak ve kainatın bir parçası olduğumuzun farkına varmaktır. Çünkü insan, kainatın en mühim bir parçasıdır. Kainatı ağaç olarak kabul edersek, insan o ağacın en mühim bir meyvesi olur. Nasıl

ki, baharda ağaçların canlanması, uyanması ve neşelenmesinin neticesinde, meyveleri ve uzuvları da canlanır ve tebessüm etmeye başlar. Aynı şekilde şu kainat ağacının baharla canlanmasının arkasında, meyveleri olan hayat sahipleri de canlanır ve özellikle insanlara farklı bir neşe kaynağı oluşturur.

Baharın bir özelliği de kış boyunca ev ve işyerlerinin biriken ve fazla görülmeyen bazı kirlerin ve süprüntülerin, temizlenmesidir. Buna “**Bahar temizliği**” diyoruz. Baharda kainatın uyanışıyla birlikte, insanların da iç dünyalarında meydana gelen müspet gelişmelerin teşvik ve tahrikiyle evlerde, sokaklarda ve işyerlerinde köklü bir temizlik yapılır. Bu umumi faaliyetlere, yukarıda bahsedilen biyolojik saatleri problemlili bazı kişiler müstesna, herkes iştirak eder.

Baharlar, şairlere ve yazarlara ilham kaynağı olur. Ressamlara harikulade ve cömertçe resimler sunan bir dost gibidirler. Bu yüzden ressamlar, kendilerine sunulan bu güzel manzaraları kaçırmamak için, resim aletlerini çok önceden hazırlarlar. Belgesel programlarına mükemmel bir veri kaynağı olur. Hayat cevherinin oluşması ve meydana gelmesi, rengarenk çiçeklerin açması ve büyümeleri, cıvıl cıvıl öten kuşların ve kelebeklerin ortaya çıkması, belgesel yapımcılarına eşsiz bir kaynak hükmündedirler.

Bahar denilince, elbetteki sadece yukarıda bahsedilen ve yılın içerisinde yaşanan baharı kastetmiyoruz. Kainatın da büyük bir baharı vardır. O da: Risalet-i Muhammediye (a.s.m) baharı ile ahir zamanda gelmesi beklenen İslam inkişafının baharıdır. Ayrıca, öldükten sonra meydana gelecek olan “**Haşir Baharı**” da meydana gelecektir. Bu baharların çok güzel tarafları olduğu gibi, daha önceden bahsedilen bazı istenmeyen sonuçları da olabilir. Bunlar: Bahar alerjisi, Bahar yorgunluğu ve Bahar depresyonudur. Bu istenmeyen durumlar, insanın iradesi ile doğrudan ilgilidir. Ayrıca bahar temizliği yapmak da gerekecektir.

Bu konuların izahını şöyle yapabiliriz:

1. Kainatın Baharı: Risalet-i Muhammediye (a.s.m) ve ahir zamanda İslam'ın İnkişaf Baharı

Bu konuyu iki başlık altında işlemek mümkündür.

a. Peygamber Efendimiz (a.s.m)'in dünyaya teşrif etmeleri ve İslam dinini yayması. Evet Peygamberimiz (a.s.m) gelmeden evvel, kainat manevi bir kış mevsimi yaşıyordu. İnsanlar, Allah'ı tanımıyor. Ahiretin güzelliğinden ve cennetin varlığından mahrum yaşıyorlardı. İnsanlar diri diri çocuklarını toprağa gömüyor ve o taşlaşmış kalpler bundan hiç etkilenmiyorlardı. Alem mahzun, insanlık mahzun ve asırlar mahzundu. Güzellik namına ne varsa, cehalet ve şirk buzları altında gizlenmiş ve manevi soğuklar her tarafta insanlığı donduruyordu.

İşte manevi buzlar hükmündeki cehalet ve zulüm ortamının yaşandığı bu dönemde, ilahi rahmet Hz. Muhammed (a.s.m) güneşini aydınlattı. Bu güneş, tüm karanlıkları

ve manevi kışları ve soğukları izale edecek bir güçte idi. Mazlumların içi gülmüş ve ferah çiçekleri açmaya başlamıştı. Kalbi kırıkların elemeleri izale olmuş ve rahmet güneşiyle ısınmışlardır. Küfür buzları erimiş, altından kardelenler fıskırmaya başlamıştır. Alemdeki istidat çekirdekleri, artık neşv-ü nema etmeye ve meyve vermeye başlamışlardı.

İşte **yüz yirmi dört bin** sahabe çiçeği o baharda yetişti. Yetişen o çiçekler, dünyaya güzel kokular yaymaya başladı. Dünyanın her tarafına, adalet, merhamet, iman, hidayet, ibadet kokularını neşrettiler. Onların gittikleri yerlere çekirdeklerini ve tohumlarını bıraktılar. Böylece on beş asırdır, o baharın tazeliği ve tecellisi hala devam etmektedir. İşte, **Ebubekirler, Ömerler, Osmanlar, Aliler** ve **“Anam babam sana feda olsun ya Resulullah.”** diyen tüm sahabe efendilerimizin hayatı ortada. Her birisi ayrı çiçek, ayrı bir meyve verdi.

Bu asırda muazzam bir bahar temizliği gerçekleşti. Herkes içini ve dışını temizledi. Küfür ve şirk kirinden temizlendikleri gibi, maddi kirlerden de temizlendiler. Bu bahar temizliği yanında bahar alerjisine, depresyonuna ve yorgunluğuna yakalananlarda oldu. Maalesef kendi iradelerini yanlış kullandıklarından, müthiş bir nefis titremesine, kalp depresyonuna ve akli yorgunluğa maruz kaldılar. Cahillerin babası olan Ebu cehil, Ebu Leheb gibi hastalıklı insanlar, bu bahardan kendi iradeleriyle olumsuz etkilendiler. Bununla beraber, bu gibi insanlar içlerini kirl ettikleri için, başkaları zarar görmesin diye kalb kapılarına mühür vuruldu.

Bu konuda Bediüzzaman Said Nursi şöyle der:

“Kalb gözü, sanki cevahire bir hazine olmak üzere Cenab-ı Hak tarafından yapılan bir binadır. Vakta ki sû'-i ihtiyarlarıyla ifsada uğradı ve cevherlere yapılan yerler, yılanlar ve akreplerle doldu; kapısı hatmedildi ki, o sâri hastalıktan başkaları mutazarrır olmasın.”(1)

b. Ahir zamanda, İslam dininin bir bahar dönemini yaşayacağı müjdesi. Hadiste

“Ümmetim mübarek bir ümmettir, evveli mi yoksa sonu mu daha iyidir bilinmez.”(2)

buyurulmakla, ahir zamanda da Asr-ı saadete yakın bir dini inkişafın olacağına işaretleri verilmektedir. Nasıl ki, Peygamberimiz (a.s.m) dünyaya teşrif etmeden önce emsali görülmemiş bir fetret ve Cahilliye kışı yaşandı. Bu nedenle İslam güneşinin tesiri, daha güzel ve berrak hissedilebildi. Aynı şekilde, ahirzamanda

beklenen bu inkişaf baharının evvelinde de dehşetli bir kış mevsimi yaşanacaktır. Bu konuyu istikbalde gelecek altın nesle mesaj sadedinde, Bediüzzaman Hazretleri, **“Ne yapayım, acele ettim, kışta geldim, sizler cennet-âsâ bir baharda geleceksiniz.”**(3) ifadesiyle, güzel bir şekilde özetlemektedir.

Gerçekten Bediüzzaman, İslâmiyet'in gurbete düştüğü ve kışın şiddetinin tam hissedildiği zemheri gibi bir zamanda geldi. İslâmiyet adına her şeyin silinmek istendiği karanlık bir devirde, çorak bir zeminde vazife başına geçti. O, bu dinin sahipsiz olmadığını ve Peygamberimiz (a.s.m)'in ahirzamanda müjdelediği baharın geleceğini görüyor gibiydi. Bu nedenle muasırlarına hep ümit vermeye çalışıyordu. **“Evet ümitvar olunuz! Şu istikbal inkılabatı içerisinde en yüksek gür sada İslam'ın sadası olacaktır.”** ayrıca bir Rus polisine **“Bu kışın devamına ihtimâl verebilir misin? Her kışın bir baharı, her gecenin bir neharı vardır.”**(4) gibi ifadelerle müminlerin daima ümit taşımaları gerektiğini de daima vurgulamıştır.

Kendi zamanında yaşayan çoğu müminlerin, istikbalde meydana gelecek olan islami inkişafı fazla idrak edemediklerini ve ihtimal vermediklerini görünce de, onları bırakıp müstakbel İslam fedailerine seslenmiştir. **Şöyle ki:**

“Neden dünya herkese terakki dünyası olsun da yalnız bizim için tedennî dünyası olsun? Öyle mi? İşte, ben de sizinle konuşmayacağım. Şu tarafa dönüyorum; müstakbeldeki insanlarla konuşacağım.”

“Ey 300 seneden sonraki yüksek asrın arkasında gizlenmiş ve sâkitâne Nur'un sözünü dinleyen ve bir nazar-ı hafiy-i gaybî ile bizi temaşa eden Saîdler, Hamzalar, Ömerler, Osmanlar, Tahirler, Yusufklar, Ahmedler ve saireler..! Sizlere hitap ediyorum. Başlarınızı kaldırınız 'Sadakte.' deyiniz. Ve böyle demek sizlere borç olsun. Şu muasırlarım (çağdaşlarım) varsın beni dinlemesinler. Tarih denilen mazi derelerinden sizin yüksek istikbalinize uzanan telsiz telgrafla sizin ile konuşuyorum. Ne yapayım acele ettim, kışta geldim. Sizler cennet-asa (cennet gibi) bir baharda geleceksiniz. Şimdi ekilen nur tohumları, zemininizde çiçek açacaktır.”(5)

Ahir zaman çok cihetlerle, asr-ı saadet dönemine benzemektedir. Çünkü, ikisinde de dehşetli manevi kışlar görülmüş, ikisinde de kıştan sonra çok meyvedar baharlar yaşanmış veya yaşanacaktır. Ayrıca, nasıl ki, asr-ı saadette bahar mevsiminden bazıları olumsuz etkilenmiştir. Ahir zamanda beklenen baharda da elbette bazı kişi ve topluluklar bahar nezlesi, alerjisi, yorgunluğu ve depresyonu yaşayacaktır. Bu nedenle, bazı hastalıklarla mücadelede asr-ı saadetten alınacak çok dersler vardır.

2. Haşir Baharı.

İnsanların yaşadığı ve yaşayacağı baharların en görkemlisi ve en haşmetlisi, elbette **"Haşir Baharı"** olacaktır. Bütün semavi dinler, Allah'ın varlığı ve birliği konusundan sonra en fazla haşir ve ahiretten bahsediyorlar. Kur'anın üçte birisi haşirdir. Haşir baharında çoğu yüzler gülebileceği gibi, çoğu yüzler kararacaktır. Bazıları Tuba çiçeklerini koklayacak, ama bazıları Zakkum ağacının dehşetli kokusuyla baş başa kalacaklardır. Kimileri ilahi rahmetin süslediği bağ ve bahçelerde gezinti yaparken, kimileri de ilahi gazabın tecelli ettiği cehennem çukurlarına atılacaklardır. Haşir meselesinin ispatı sadedinde, Bediüzzaman Said Nursi'nin bazı ifadelerine yer vermemiz çok uygun olacaktır.

"Evet, âhirete nisbeten gayet dar bir sayfa hükmünde olan rûy-i zeminde had ve hesâba gelmeyen hârika san'at numûnelerini ve Haşir ve Kıyâmetin misâllerini göstermek ve üç yüz bin kitap hükmünde olan muntazam enva-ı masnuâtı, o tek sayfada kemâl-i intizam ile yazıp derc etmek, elbette geniş olan âlem-i âhirette latîf ve muntazam Cennetin binâsından ve icâdından daha müşküldür. Evet, cennet bahardan ne kadar yüksek ise, o derece, bahar bahçelerinin hilkatî o cennetten daha müşküldür ve hayretfezâdır denilebilir."

"Evet, baharımızda yeryüzünü bir mahşer eden, yüz bin haşir numunelerini icâd eden Kadîr-i Mutlaka, cennetin icâdı nasıl ağır olabilir?"

"Haşr-i baharîde görüyoruz ki, beş altı gün zarfında küçük ve büyük hayvanât ve nebâtâtta üç yüz binden ziyâde envâi haşredip neşrediyor. Bütün ağaçların, otların köklerini ve bir kısım hayvanları aynen ihyâ edip îade ediyor. Başkalarını aynıyet derecesinde bir misliyet sûretinde icâd ediyor. Halbuki, maddeten farkları pek az olan tohumcuklar o kadar karışmışken, kemâl-i imtiyaz ve teşhis ile o kadar sûrat ve vüs'at ve suhûlet içinde, kemâl-i intizam ve mîzan ile altı gün veya altı hafta zarfında ihyâ ediliyor. Hiç kâbil midir ki, bu işleri yapan Zâta bir şey ağır gelebilsin, semâvât ve arzı altı günde halk edemesin, insanı bir sayha ile haşredemesin? Hâşâ!"

"Hem, bu bahar haşrine benzeyen, dünyanın her devrinde, her asrında, hattâ gece gündüzün tebdilinde, hattâ cevvi havada bulutların icâd ve ifnâsında haşre numune ve misâl ve emâre olacak ne kadar nakışlar yaptığını gözünle görüyorsun. Hattâ, eğer hayalen bin sene evvel kendini farz etsen, sonra zamanın iki cenâhı olan mâzi ile müstakbeli birbirine karşılaştırsan, asırlar, günler adedince misâl-i haşir ve Kıyâmetin numunelerini göreceksin."

"Haşirde sizi ihya edecek Zât, öyle bir Zâttır ki, bütün kâinat O'na emirber nefer hükmündedir. Emr-i 'Kün Fe Yekün'e karşı kemâl-i inkıyad ile serfûrû eder. Bir baharı halketmek, bir çiçek kadar O'na

ehven gelir. Bütün hayvanatı îcad etmek, bir sinek îcadı kadar kudretine kolay gelir bir Zâttır."(6)

Dipnotlar:

- (1) bk. [İşarat-ul İ'caz, Bakara Suresi 7. Ayetin Tefsiri.](#)
- (2) bk. *Râmûzul-Ehâdîs s. 83, h. no: 1151.*
- (3) bk. [Münazarat.](#)
- (4) bk. [Tarihçe-i Hayat, İlk Hayatı.](#)
- (5) bk. [Münazarat.](#)
- (6) bk. [Sözler, Onuncu Söz.](#)